

Pinksteren

Vijftig dagen na Pasen vieren wij Pinksteren, tien dagen na Hemelvaart.

In deze dagen siert Moeder Aarde zich met uitbundig bloesemende bloemenweelde, oevers en bermen vol fluitenkruid vormen kanten kragen en sluiers waarmee het bruidskleed is afgezet. Bloeiende vruchtbomen tooien groene weiden en hellingen met adembenemende schoonheid. Tot aan de horizon toe draagt Moeder Aarde bruidsluiers.

Is mei niet voor velen de meest geliefde maand om te trouwen?

Zoals in de natuur, na de bloei en de bestuiving het verborgen warmteproces van het rijpen in de vruchtbeginsels aanvangt, zo volgde door het uitzenden van de Heilige Geest door Christus de eerste vruchtzetting in het innerlijk van de discipelen. Het neerdalen van het heilige Geestwoord gesymboliseerd door de duif. Al in de voorchristelijke tijden werd de duif als bode van de goden gezien.

Meiboom

Door de eeuwen heen hebben meibomen in heel Europa een rol gespeeld. Op dorpspleinen en op heuvels in het vrije veld verheffen zich nog altijd meibomen en Pinksterbomen waarom rijg- en reidansen worden gedanst. Deze Pinksterboom is een mooi symbolisch beeld om de verbinding tussen hemel en aarde te tonen

Pinksterfeest in de peuterklas

De bovenstaande beelden dienen voor ons volwassenen als inspiratiebron voor het vieren van het Pinksterfeest met de kinderen. In de peuterklas vieren wij Pinksteren met een Pinksterbruid en -bruidegom. Wij dansen, met bruidsluiers, hoed en rinkelende bellen, om de tafel en laten zo de duiven komen die het feest afronden. Tijdens het Pinksterfeest komen de kinderen in het wit of in lichte kleuren gekleed. Dit schept verbondenheid en reinheid, die bij deze feestelijkheid passen.

De ouders mogen blijven bij ons ochtendbegin tot ongeveer 9:15 uur en nemen dan afscheid. Daarna hebben de kinderen een feestelijk ontbijt en vervolgen we de ochtend zoals gewoonlijk.

Vlinders in de klas

In deze periode volgen wij ook het proces van de vlinder. Dat van ei via rups, cocon naar vlinder leidt. In de herfst leggen de volwassen vlinders hun eieren die in een vochtige omgeving aan een blad worden vastgekleefd. In het voorjaar kruipt uit het ei een rups tevoorschijn die zich al etend langzaam voortbeweegt. Nog gebonden aan de aarde spint de rups dagenlang draden die hij in de draairichting van de zon rolt tot cocon. 's Nachts rust hij en met de zonopkomst werkt hij verder aan zijn omhulling van gematerialiseerd zonnelicht. In deze cocon metamorfoseert de rups zich tot de kleurrijke vlinder.

Wij zien zo, in de klas, hoe de aardse levensvorm van de rups overgaat tot een vergeestelijkte levensvorm in de vlinder. En als wij ze dan vrijlaten in de peutertuin dansen de vlinders tussen de bloemen naar het licht.